

Zprávy z farnosti

06/2004

Skončila doba velikonoční. Prosili jsme o Ducha Svatého a chceme s Ním jít v následujících měsících. Hned na začátku června máme slavnost Nejsvětější Trojice a krátce na to slavnost Těla a Krve Páně. Při úvahách o tajemství Božího života se snažme pak více o osobní kontakt s osobami Otce, Syna a Ducha Svatého. Mysleme na to, že Bůh je naším Otcem. Otec, který nás má rád. Boží Syn Ježíš Kristus se stal člověkem, je jedním z nás. V Něm se dotýkáme samotného Boha. Duch Svatý přichází do našich srdcí. Toužíme po Něm? Otevíráme Mu své srdce?

Bože dej, ať se naše víra v Tebe prohloubí, ať na Tebe co nejvíce myslíme, ať všechno co konáme, svěřujeme Tobě. Bože, dej nám zakoušet Tvoji láskyplnou přítomnost a buď naší posilou. Amen.

V modlitbě spojený

P. František

Farní klub

Farní rada se již několikrát zabývala otázkami, jako: lepší využití farní budovy, zpříjemnění prostředí, rozšíření pořádaných akcí – prostě dosáhnout toho, aby se nám tam více líbilo, abychom tam rádi chodili a cítili se jako doma. Není to jednoduché, ale je důležité někde začít. Konstatovali jsme, že aktivit je celkem dost, i když ne všechny jsou „dotazeny“ do vyhovující podoby, vylepšovat tudíž je co, ale možná chybí vhodná propagace nebo něco, o čem zatím nevíme. Zde je to na každém z vás, abyste se vyjádřili, co byste si přáli...

Zatím tedy vyšla iniciativa z nás a Jindra Macoun si vzal za své vylepšit učebny v přízemí fary, které potřebovaly renovaci. Prostedí je nyní trochu jiné a máte možnost nejen posouzení, ale i případnými návrhy pokračovat v započatých změnách. Je možné si nějaký dobrý nápad vzít pod svůj patronát a poctivě se pak o tuto svěřenou část starat. Když si to takto rozdělí více lidí mezi sebe, dá se dokázat více. Pro ilustraci uvádíme jak jsou (budou) učebny, nazvané nyní **Farní klub**, zatím využívány, tedy jaké aktivity se zde odehrávají.

Pravidelné akce Farního klubu

Ne	9:30-11:00	knihovna / čítárna - K. Macoun
Ne	9:30-.....	snídaně po mši 1. neděli v měsíci - J. Škodová
Út	18:00-19:00	filosofie náboženství - D. Kyler
St	15:00-16:00	náboženství - A. Krumpolcová
St	15:00-16:00	náboženství - S. Šenková
St	17:00-.....	audio / video promítání - J. Macoun
St	18:30-19:30	zkouška schůly - V. Novotný
Čt	15:00-16:00	náboženství - M. Jirásková
Pá	15:30-16:30	ministranti - P. F. Jirásek

To že jste zváni je jasné - pro koho jiného se ti, co se dobrovolně zavázali jednotlivé aktivity vést, chtějí snažit?

Připomínám, že různé aktuální informace naleznete na našem webu (viz. 1. strana pod čarou), včetně plakátu na filmová promítání.

R. S.

d

Jak to jinde také chodí

*Nahlédneme do jiné farnosti, což by nám mohlo pomoci rozšířit obzory, dozvědět se něco o problémech podobných našim. Jedná se o výpis z článku „**O dobrovolné službě**“ z časopisu „Noviny“ (květen 2004) z farnosti Svaté Anežky v Praze-Spořilově.*

Službu dobrovolníků při Farní Charitě Chodov velmi úspěšně rozvinula bývala ředitelka paní L. H.. V dobrovolné službě pracovalo před třemi lety

asi 20 pracovníků. Nezapírám, že v koordinaci dobrovolníků současný vedoucí tým Charity pokulhává. Není to tak, že bychom dobrovolnickou službu podceňovali nebo nepotřebovali. Mnoho z našich klientů by uvítalo dobrovolníka třeba jenom k tomu, aby si s nimi přišel jednou, dvakrát týdně popovídat, pomodlit se. Naši zaměstnanci si samozřejmě s klienty povídají, ale jejich čas je striktně omezen. Dobrovolná služba je určitě potřebná a my bychom ji při naší Charitě rádi obnovili. Možná si myslíte, že obnovit dobrovolnictví není zase tak velký problém, stačí oslovit pár lidí a někam je poslat. Jenže to není pravda. Dobrovolnou službu při humanitárních organizacích legislativně ošetřuje zákon o dobrovolnické službě. Prvním předpokladem práce s dobrovolníky je registrace organizace na Ministerstvu vnitra. Další podmínkou jsou vnitřní směrnice, které jsou podkladem pro řízení práce dobrovolníků v organizaci a jsou pro vedení organizace i dobrovolníky závazné. Dobrovolník podepisuje dobrovolnickou smlouvu. Organizace musí zajistit dobrovolníkům školení v základních sociálních dovednostech, podporu, prevenci syndromu vyhoření. Dobrovolník se zase zavazuje, že bude dodržovat pokyny vedení organizace a vnitřní směrnice služby. Jde vlastně o pracovní poměr, za který nedostáváte peníze.

Asi si teď říkáte, k čemu je tolik omezení dobrovolné služby. Jednoznačně máme mnohé potřebné. Jsou také lidé, kteří by rádi posloužili. Uznávám, že někdy je legislativa neúprosná a na první pohled možná zbytečná. Jenže organizace má zodpovědnost za každou službu, kterou poskytuje. Legislativa nám umožňuje vnitřními směrnicemi ochránit klienty i naši organizaci před zneužitím dobrovolnické služby. My posíláme své zaměstnance a posílali bychom i dobrovolné pracovníky k lidem domů. Ručíme za to, že intimita domovů našich klientů nebude narušena. Nechci nikoho předem podezírat z nekalých úmyslů, ale za kvalitu a bezpečnost služby ručím já. Zákon o dobrovolné službě našemu vedoucímu týmu umožňuje ovlivňovat i kvalitu práce dobrovolníků. Zákon o dobrovolnické službě navíc ochraňuje i samotné dobrovolníky. Mnoho klientů má tendenci sociální služby zneužívat. Právě dobrovolní pracovníci se často stávají vhodným terčem ke zneužívání. Myslí to dobře, chtějí sloužit a pomáhat. Vstávají na telefonní zavolání uprostřed noci, vyřizují a zařizují věci daleko nad rámec potřeby klienta. Vedení sociální organizace obvykle zajišťuje tým profesionálů. Dobře nastavené vnitřní směrnice určující práci dobrovolníků v organizaci umožní vedoucímu týmu zabránit některým přespříliš obětavým dobrovolníkům v sebezničení.

Nezapírám, že si při řízení Charity často připadám jako slepička v pohádce o kohoutkovi a slepičce. Charita leží „jako ten kohoutek s nožkami nahore“ a něco potřebuje. A já běhám od jednoho úředníka k druhému, sbírám informace, přepisuji, přepracovávám, sháním a konce

ten běh nemá. Stejně jako ta slepička mám někdy pocit, že nakonec se sli-tuje až nebe nebičko a dá vody mému kohoutkovi. Pevně věřím, že se nám při troše trpělivosti podaří dobrovolnou službu při naší Charitě opět obno-vit.

Vedoucí Farní charity Chodov E. Č.

U

U Naše pout' do Mariazell

Středoevropské katolické dny, které probíhaly od června minulého roku, vyvrcholily Poutí národů v Mariazell 22. května 2004. Toto setkání se ko-nalo krátce po další etapě rozšíření EU.

Ani my jsme nemohli chybět. Vyjždělo se v pátek po mši svaté z Ústí nad Labem a pochopitelně jako novodobí poutníci - patrovým autobusem. Provázení neúnavným deštěm, ale s dobrou náladou jsme po 6ti hodinách jízdy dojeli do Hadres - vinařské to oblasti, kde nás již před kostelem očekávali farníci, aby si nás „rozebrali“ na nocleh. Měly jsme štěstí, že nás čtyři „děvčata“ vzali pohromadě, neb na Marušku J. jsme se lepily jako vosy na bonbon, protože byla naší tlumočnicí. Ne že bychom to rukama nohama nezvládly, ale mělo to takto úroveň. Pohostinnost našich „bytných“ byla úžasná. Přesto, že byla téměř půlnoc, večere na nás čekala, a co víc, ráno ve čtyři hodiny byla přichystána snídaně a každé dán balíček jídla na cestu.

Vyjeli jsme o půl páté a do Mariazell, respektive na místo konání poutní mše svaté jsme dojeli o půl jedenácté. Do Mariazell to bylo ještě 2 km pěšky. Do baziliky by se na 100 000 poutníků nevešlo, proto soška Madony

s dítětem byla přenesena do poutního areálu, což bylo malé letiště obklopené loukami, které se pod vlivem našeho pošlapování změnily v bažiny. Trvalý déšť, ani menší zmatky v organizaci, kdy se člověk při takovém počtu poutníků (oblečených do stejných pláštěnek) ztratil jako kapka v moři, neubralo na dobré náladě.

V samém středu horního konce bylo podium, kde stál vysoký kříž (mimochoodem z naší republiky) a v bezprostřední blízkosti Madony hořely přes metr vysoké svíce, které byly darem středoevropských národů. Naši svíce vyrobila firma Krab a motivem českého lva s lipovými listy a hvězdami ji ozdobily pražské karmelitánky.

Nad podiem byla umístěna obří obrazovka, kde krom přítomných kardinálů, biskupů (byl přítomen i náš biskup P. Posád a biskup J. Koukl), kněží, řeholních osob a představitelů kulturního života (ba i prezidenti čtyř účastněných zemí) jsme mohli v úvodu vidět promítnutý pozdrav papeže Jana Pavla II.. Kázání pronesl arcibiskup Ch. Schönborn, kde v závěru své promluvy vyjmenoval priority, které potřebuje současná Evropa:

- ◆ ochranu lidského života od počátku do jeho konce
- ◆ spravedlnost a solidaritu
- ◆ čas a prostor pro to, aby lidé mohli žít s Bohem.

Po té zástupci jednotlivých zemí přinášeli obětní dary, které symbolizovaly kulturu, historii i současnost účastnických národů. Česká republika nesla broušenou vázu z českého skla, ve které bylo osm květů jako symbol osmi přítomných zemí, znázorňujících vděčnost za to, že můžeme v nově nabyté svobodě vytvářet jednotu v různosti. Dále pak misku s obilnými zrnky jako symbol prosby, aby Pán požehnal setbu evangelia, které musí být v naší zemi znovu s třpělivostí zaséváno.

Celou mši svatou jsme měli možnost každý z přítomných slyšet v rodném jazyce, neb při vchodu do areálu jsme dostávali tašku s logem: Kristus naděje Evropy, ve které jsme měli pláštěnku, brožůrku, růženec a mimo jiné i malý rozhlasový přijímač se sluchátky, kde na předem řečené frekvenci jsme slyšeli svou řeč. V závěru po přečteném „Poselství z Mariazell (uslyšíme ho o některé neděli) poprvé zaznělo osm zvonů, které symbolizují účastnické země Středoevropských katolických dnů. Dověděli jsme se, že po skončení budou umístěny v Kupres na území sarajevské diecéze.

Protože mše svatá skončila o 1/2 druhé a odjezd byl stanoven na 16:00, vydali jsme se na pochod neb autobus byl vzdálen 5 km. Pohled to byl úchvatný neb silnice se klikatily do kopců a kam naše oko dohlédlo, byla vidět „bílá šňůrka“ poutníků v pláštěnkách, která neměla konce. Podobně vypadaly i autobusy stavěné jeden za druhým – a že jich bylo požehnaně. Jen z Česka jich bylo 300. Dá se říci, že i když byla cesta deštěm a do kopce namáhavá, měla svůj půvab v pohledu do krajiny. I tak jsme měli štěstí,

že číslo našeho „dostavníku“ stálo tak v jedné čtvrtině cesty všech autobusů. To „bratia Slováci“ šli dobrých 20 km než našli své číslo.

Cesta domů vedla krajem podhůří Alp. Bylo co obdivovat. Připomínalo nám to scenérie z filmu „Doktor z hor“. Na některých pasekách ještě ležely zbytky sněhu a teprve začaly růst petrklíče. Vše mělo výrazně čistou barvu, bez nádechu šedi prachu a tak nějak „učesané“, všude byla cítit Boží blízkost.

Do Ústí n/L jsme dorazili před třetí hodinou ranní a do Děčína, kam nás dovezl a rozvezl otec František, jsme dojeli o 1/2 čtvrté. Co dodat? Přišlo, bylo bláto – nic však to neubralo na dojmu: v Mariazell stále znovu dochází k velkému zázraku svatodušní církve uprostřed Evropy, aby se stala tím, čím my musíme být: solí země a světlem světa. Tím, že stále znovu chápeme Mariino pověření, předkládáme jej, uskutečňujeme: „Udělejte všechno, co vám řekne.“

S. Š.

Svědkové Jehovovi a jejich zvrácená teologie

Prolegomena

Každý z nás se v životě setkal s dvojicí, která patřila k náboženské organizaci Svědků Jehovových a traktátní společnosti Strážná věž. Tato organizace vznikla někdy kolem roku 1874 v Pensylvánii a původně si její členové říkali Badatelé bible. Jejím zakladatelem byl nábožensky zanícený obchodník *Charles Taze Russel*, prorok, jemuž, jak sám později řekl, zazářilo světlo poznání od Jehovy Boha. Teologická struktura a osnova praktikovaného náboženství u svědků, jak dále uvidíme, je velmi jednoduchá a prakticky se od doby jejich vzniku výrazně nezměnila. Samotná teologie je velmi povrchní a ve skutečnosti nikde neproniká do potřebné hloubky a vlastně vůči všemu, co je křesťanské, s výjimkou nauky o křtu, je ve stálé opozici. Jako silně antagonistická se dále jeví síť podivných a křesťansky neslučitelných nauk, jež jsou buď opakovanou herezí minulosti nebo jsou výsledkem myšlení posledních dob. Učení o krvi či nauka o vyvolených malého stáda nebo věrném a rozvážném otroku je vlastní pouze jim. Při bližším pohledu pak není možné přehlédnout i eschatologický důraz velmi blízký církvi Adventistů sedmého dne, z nichž svědkové do značné míry vycházejí zásluhou svého zakladatele, jenž byl původně sám členem této církve. Praxe ukazuje, nakolik si svědkové Jehovovi váží svého náboženství. Považují vlastní náboženství za to jediné pravé /absentují křesťansky pluralitní formu ekumenizmu/ a své souvěrce považují za jediné vyvolené. K tomu pak uniformní setkávání v sálech království, jež mají být jakýmsi vzorem a připomínkou prvního století. Obrazem toho jsou milí lidé, pokojné shromáždění věřících,

tedy svět, který je velmi vzdálen všední realitě, ale bohužel i té historické. Svědkové pak na své okolí působí jako velmi vyrovnaní a spokojení lidé, kteří dokáží své běžné, ale často i náboženské problémy řešit biblicky. K tomu také slouží poměrně rozsáhlá literární edice včetně dvou velmi obsahově stručných časopisů *Strážná věž* a *Probudte se!*. Svědkové Jehovovi neuznávají a ani nerespektují žádnou tradici. Ta podle nich není v souladu s Písmem. Písmo jediné je kritériem pravdy a uplatňují tak původně staroluterskou zásadu - *pouze Písmo*. Tradici vnímají jako pohanský přežitek a v principu jim je jednoduchým ukazatelem falešného náboženství.

Sociologie

Svědkové Jehovovi představují uzavřený svět. Neuznávají prestižní organizace jako OSN, vlastní stát, jiná náboženství, vlajky, státní hymny, rituály, tradice a svátky. Stávají se otroky své víry a vlastního náboženství. Ve svém životě už nedokáží rozlišit, co je Boží a co lidské. Kristus slavil náboženské svátky Izraele podle zvyku Izraelců. Nikde se v Písmu neříká nic o tom, že svátky se nemají slavit. Jako pohanské je pak vidí pouze Svědkové Jehovovi. Tady vidíme současný manicheizmus v tom, jak se snaží Svědkové vymanit z řádu světa a stát na zcela vlastním základu, je- muž si dovolují říkat křesťanský. K tomu jim také slouží teokratická škola, která se kromě takzvaného „studia“ Písma zabývá i školením svých členů, jak mají hovořit s lidmi. Svědkové se pak učí raději nazpaměť celé pasáže *Strážné věže*, aby vždy odpovídali správně a nebyli zaskočeni otázkou. Navenek proto působí jako velmi vzdělaní a erudovaní lidé, že se nechce věřit tomu, že by se tito lidé mohli ve svém úsudku mýlit. Alespoň tak se snaží zapůsobit na veřejnost. Skutečnost je ale taková, že své výroky a názory nikdy nepromýšlejí do patřičné hloubky. Když u vás zazvoní a vy se přese všechno rozhodnete vést s nimi rozhovor, přičemž připustíte možnost dalšího setkání, zeptají se vás předem na to, o čem byste rád příště hovořil. Upřímně řečeno je to ani moc nezajímá. Zájem o váš názor jen předstírají, jelikož jsou přesvědčeni o pravdivosti svých výroků. Z vlastní zkušenosti ale vím, že k vyvrácení jejich věrouky bohatě postačí Písmo. Rozhovory s nimi se často týkají jistých neuralgických bodů jako /svěcení zbraní, Jan Hus, inkvizice, modly apod./ . Řešit historické peripetie nemá ovšem smysl, jelikož májí jádro evangelií a vlastně celého rozhovoru. Přesto lze odpovědět alespoň tak, že je-li vaše organizace bez hříchu, nechť hodí první kame- nem. Nebo, třísky v našich očích vidíte, ale trámy ve svých očích nevidíte. Dal vám snad Bůh mandát soudit, že soudíte? Rozhovory s nimi by se ale vždy měli orientovat na poli bratrské lásky. To znamená, naprosto pokojně a klidně, to je nesmírně důležité, jim odpovídat na jejich otázky a ne hrát slovní ping pong v domnění, že snad zvítězíme s pomocí rétorických obratů. Stane-li se, že během vašeho rozhovoru budete přecházet z tématu do

tématu, nic se neděje. Vězte, že svědek je zvyklí si nejprve domluvit téma předem, aby měl možnost se náležitě připravit, což i vám zabere velký okruh ve vaší přípravě. To ovšem je pravý opak toho, co Kristus říkal svým učedníkům. Nestarejte se o to, co budete říkat. Samozřejmě to neznamená, že by se člověk neměl připravit nebo být obecně připraven, ale rozhodně by neměl rozhovor připravovat pouze za účelem ukázat jim, jak jsou hloupi. Předcházet rozhovoru by měla hluboká modlitba k Duchu svatému a pak už je samozřejmě jedno jaké téma si zvolíte. To svědkové neumí. V jejich teokratickém školení, do něhož jsem měl tu možnost se několikrát podívat, jsem zaznamenal situace, z nichž mi šel mráz po zádech. Předně jsem viděl, jak se mladá dvojice svědků připravuje na rozhovor podle budíku. Fiktivní dialog u fiktivních dveří trval asi pět minut a představitel rady starších poté upozornil na chyby, kterých se tato nešťastná dvojice dopustila. To byl způsob přípravy jaký jsem v evangeliích dosud neobjevil. Uvědomil jsem si, že veškeré rozhovory u dveří jsou předem domluveny. Je sehráno divadlo souhry názorů a očekává se reakce ze strany posluchače. Jak moc se teokratické školení blíží školení podomních obchodníků a distributorů zboží. Je to marketingový způsob a nezapře obchodnického ducha svého zakladatele. Svědkové Jehovovi tak nezvěstují evangelium, ale nabízejí ho jako zboží. Sborová instance je složena z rady starších, které vedou své souvěrce ve víře i životě. Rozdíl mezi nimi je dán osobním nasazením, pravidelnou účastí ve shromáždění, přednáškami apod.. V sálech království je každou neděli slavena něco jako „bohoslužba“. Hudba zní z magnetofonu, zpěv oslavuje Jehovu Boha a přednáška, která následuje, má uvést do teologie postavené na písku. Přijde jeden laik a zboží jí.

Teologie

Nauky Svědků jsou nejprve herezí minulosti. Předně víra ve zcela neosobního Boha Jehovu trpí nedostatkem přiblížení se k němu jako k Otci. Připomíná tak spíše starozákonní formu judaizmu, avšak naprosto nerespektuje úctu k Božímu jménu. V judaizmu je Bůh osloven nejprve jako *Adonaj – Pán* a později i jako Otec /Deuteroizajáš/. Nejinak je tomu i v křesťanství - *kíríos - Pán*. Familiární Otec se tak zcizuje a víra v jeho otcovství tím neskonale trpí. Zde nemá smysl poukazovat na nesprávné znění Božího jména, to myslím, že je pro nás nepodstatné. Vyslovit Boží jméno není až tak důležité, jako je důležité pochopit jeho podstatu. JHVH je hebrejský tetragrammaton pro toho, který je tím, který je */ejhé ašer ejhé/*. Další podoba Božího jména může znít jako *El Šadaj – Bůh moudrý, El El-jón – Bůh vznešený, Eloah, Elohím*. Variant je sice hodně, nutno říci, že jsou nejprve ukazatelem božích vlastností ve vztahu k člověku, který je pozoruje, zakouší a vnímá, avšak ono notoricky známé JHVH, je vždy ukazatelem neměnné personality Boha. Je tedy vlastností, která je vlastní pouze

Bohu a kterou by člověk těžko odhalil, kdyby nebyla zjevena. Například v islámu je běžné nazývat Boha 99 jmény. Kristus u Svědků nevychází z Otce a Ducha, nýbrž je stvořením Jehovy Boha. Soupodstatnost Krista je svědky odmítnuta a tím i popřena Trojice. Kristus je podle nich jako anděl. Jejich postoj však není nový. Již Kerinthós, Řek, proti kterému bylo údajně sepsáno Janovo evangelium jako obrana osoby Syna a Otce, se dovolává rozdílu a nejednoty mezi Otcem a Synem. Později i alexandrijský kněz Arius nazývá Syna substancí, čímž odmítá dogma trinitářů. Jeho pojetí však navzdory výtkám přežilo a dosud přežívá například v koptském křesťanství nebo v islámu. Kristus je svědky dokonce představen jako nový archanděl – má být opakem Luciferovým. Maria je pro svědky ušlechtilá žena, ale rozhodně ne *Theotokoz* /Bohorodička/. Nauka o křtu je jedinou naukou, která má platnost z hlediska úmyslu křtít a z celkem správné formulace – ve jménu Otce, Syna i (boží činné síly) ducha svatého. Duch není považován svědky za osobu, proto malé písmeno ve slově duch, ale za jakousi energii, Boží činou sílu. Tímto je odmítnuta Trojice a definitivně vzalo za své i původní apoštolské vyznání víry. Velmi drastická ba dokonce přímo vražedná je jejich nauka o krvi. Ta obecně říká, že člověk je povinen nepřijímat krev žádným způsobem, tedy ani formou transfúze. Svědkové přitom citují dlouhé pasáže ze Starého zákona *Gn 9,5*, *Lv 7,26-27* a z novozákonních perikop *Sk 15,29*, *Sk 21,25*. Sebe tak uvádějí v omyl. Příkaz se týkal jednak zákazu uctívání krve jakožto božského atributu a dále byl hygienickým pravidlem. Nedostatek vědění o starozákonní liturgii a hygienických předpisech jim ale nevadí. Argumentují stále stejným způsobem a nevidí dimenzi milosrdenství, při níž nesmí být nikdo obětován. Lidé trpící leukémií by podle nich měli jednoduše zemřít. Svědek, jemuž byla poskytnuta transfúze, bývá radou starších oddělen od ostatních, mnohdy vyloučen se sboru. To potvrzují bývalí členové sekty. Rovněž nauka o vyvolených malého stáda je pro svědky charakteristická. V této nauce říkají, že pouze třída 144 000 věrných bude kralovat spolu s Kristem v nebi. Ostatní členové sekty budou tvořit velký zástup. V této hierarchii však chybí lidé jiného vyznání nebo ateisté. To jednoznačně odporuje Písmu. Kristův výrok, že mnohé nevěstky a celníci nás do království předejdou, svědčí o jiném způsobu vybírání, než jak si ho oni představují. Ve Zjevení pak máme jasnou odpověď, kdo má tvořit třídu věrných služebníků *cf. Zj 14,1-5*.

Epilog

Dospěli jsme k závěru. Pokud jste dočetli až sem, pak vězte, že tím vše nekončí. Myslím ale, že to podstatné bylo poukázat na systém zvrácených nauk a na četné extrémny. Zním mnoho svědků a mnohých si upřímně vážím. Je dobré jim věnovat čas a modlitbu.

Daniel A. Kyler

Okénko do knihovny

autor: František Blaha
název: Co o Štěpánu kardinálu Trochtovi každý neví
z obsahu: Vybráno z časopisu

Od úmrtí velké postavy českého salesiánského díla i českých církevních dějin 20. století Štěpána Trochty (1905-1974) uplynulo 6. dubna již 30 let. Trochtovým přičiněním přišli v roce 1927 salesiáni do naší vlasti, pod jeho vedením a zejména díky jeho schopnostem vyrostla hlavní salesiánská centra v Ostravě, Praze-Kobylisích, Pardubicích i jinde. Zasloužil se o to, aby se z pražského kostela Sv. Kříže nestalo kino. Napomohl ke sjednocení skautů, po „vítězném únoru“ zastupoval katolickou církev při jednáních s vládou, v době nesvobody tajně vysvětil 29 kněží. Zažil nacistické koncentrační tábory (dvakrát byl na pokraji smrti) i komunistická vězení, neustálé sledování, pokusy o kompromitaci ze strany StB, dohled státních „církevních“ tajemníků, odmítání „mírovými“ kněžími...

O lidském rozměru Trochtovy osobnosti napsal nedávno bývalý provinciál P. Benno Beneš: „Náš spolubratr Štěpán, alespoň jak jsem ho měl možnost osobně z těch několika málo setkání poznat, byl stále člověkem s velkým „Č“ a pravým salesiánem. Svou přislovecnou „člověčinu“ – jak nazýval své bytí – nezakrýval ani maskou biskupské důstojnosti a nepřikrýval ani titulem kardinálské eminence. Byl vždycky víc člověkem a salesiánem než šéfem a hodnostářem.“

Tak se například stalo, že se asi týden po svém nástupu na litoměřické biskupství (23. Listopadu 1947) nikterak netajil s tím, že do litoměřické diecéze přišel nerad. Co si asi musela ona osoba, které to řekl, myslet... Přišla totiž za ním, aby mu nabídla svou pomoc. Ovšem na tom, co si mohla myslet, Štěpánovi nezáleželo. Nešlo mu o dojem o sobě, ale o pravdivost. A právě pro jeho opravdovost má tato dnes už devadesátiletá dobroditelka salesiánského díla a našich spolubratří v severních Čechách Štěpána Trochtu stále v hluboké úctě.

Říkává se, že Štěpán hodně trpěl depresemi. Nebylo divu. Důvodů bylo nepřeborné množství. Štěpán neskrýval ani tuto svou slabinu. Avšak ve chvílích, kdy o něco šlo, si stál docela jistě. Když byl v padesátém roce internován v litoměřické rezidenci, přišli věřící z křešické farnosti, aby si od zmocněnců vymohli biskupa na tradiční každoroční májovou pobožnost. Po dlouhých vyjednáváních se nakonec svolilo. A Štěpán v doprovodu příslušníků sboru národní bezpečnosti (SNB) přijel do Křešic. Před pobožností uvedl, že přítomní nemusí mít žádné obavy, neboť o bezpečnost je postará-

no příslušníky SNB. Když pobožnost skončila, vyzval přítomné, aby před jeho požehnáním poklekl. Což se stalo. Po uděleném požehnání dodal: „A ti, kteří zůstali stát, jsou právě těmi, kteří dbají o naši bezpečnost. Amen.“ Není vyloučeno, že někteří z věřících zvykově dodali: „Dejž to nebeský Pán.“

Když bylo třeba urychleně zařídit v roce 1969 asi 35 klukům italské vízum do Cassies a do Říma, potřeboval jsem i tranzitní víza přes Rakousko. Termín odjezdu byl ale šibeniční. Referent na rakouském velvyslanectví byl neoblomný. „Až za pět dní, pane.“ To bychom už nestihli do odjezdu všem rozeslat. Zašel jsem za P. Ladislavem Vikem, jenž byl v té době jedním ze Štěpánových věrných sekretářů. „Lád'ó,“ říkám mu, „potřebuji doporučení od pana biskupa, že jedeme na pouť do Říma, a že prosí o urychlené vyřízení.“ „Ale pan biskup je v lázních.“ Na to říkám Lád'ovi, že jistě má při ruce bianco dopisní papír s hlavičkou. Já že napíši text a Lád'a, že jej podepíše. Věděl jsem, že Lád'a umí Štěpánův podpis k nerozeznání napodobit. Lád'a svolil, ale v dopise, který panu biskupovi v nejbližší době napsal, mj. uvedl, že jsme se dopustili jistého podvodu. Na to Štěpán: „Zprávy beru na vědomí a do dalších podvůdků žehnám. +Štěpán.“ Ještě týž den byla víza vyřízená.

Dr. Macek je velmi činný muž na litoměřické konzistoři. V září 1948 umírající Štěpánův předchůdce biskup Weber prosil doktora Macka, aby – až bude církev zase svobodná – pracoval pro litoměřickou diecézi. To mu pan doktor slíbil a slib stále plní, přítom letos mu bude 80 let! Jednou potřeboval dr. Macek něco projednat se Štěpánem, proto mu zatelefonoval. Z druhé strany se ozval hlas. Jenomže pan doktor Trochtův hlas okamžitě nepoznal a tak pravil, že prosí pana excellenci Trochtu. V tu chvíli slyšel zřetelně, nikoli však Štěpánův hlas: „Není tady. A co si přejete?“ „Potřebuji s ním hovořit osobně,“ řekl pan doktor. Hlas z druhé strany: „Podívám se po něm.“ Načež bylo slyšet vzdalující se kroky. Po chvíli se opět kroky přibližovaly a hlas oznámil: „Prošel jsem všechno, ale ten holomek není k nalezení.“ Pan doktor se zarazil. Po této krátké pauze se ozvalo: „Ty, Jarod, jak to, že jsi mě nepoznal?“

Když jsem začal jezdit za našimi spolubratry z litoměřického semináře, nocovával jsem na biskupství. Tam pak spolubratři přicházeli po jednotlivcích nebo po malých skupinkách, aby to nebylo nápadné. Při vhodné příležitosti jsem Štěpánovi řekl, že máme v jeho domě tyto naše „šolichy“. Považoval jsem to za samozřejmé. Na to Štěpán: „Ale kdyby něco, tak já nic nevím. A pamatuj si, v totalitních systémech nesmíme mít struktury.“ Byla to rada nad zlato. Fungovala dalších dvacet let. Píši o ní záměrně, protože nikdo neví, zda by nám zase jednou nemohla posloužit.

Převzato ze Salesiánského magazínu 2/2004

Sliboval jsem změnu - zde je:

Knihovna se stěhuje do učebny v přízemí farní budovy (**Farní klub**) a postupně se zavádí její nový systém. Knihy si zde můžete nadále půjčovat jako jste to dělali doposud, můžete si je zde i číst. Krom domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli v čase 9:30-11:00** (K. Macoun).

U

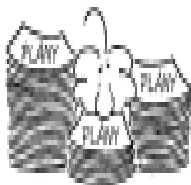
- Dva kumpáni viděli za oknem láhev rumu. Dlouho se nerozmýšleli, jeden udělal stoličku a druhý na něm se už natahuje po láhvi, když přijde policie: „Co to tady děláte?“ „Ale zítra má kamarád svátek, tak mu dáváme za okno dárek!“ „A to mu ho nemůžete dát až ráno?“ „To je pravda, Pepíku, vem tu láhev, dáme mu ji až ráno.“
- Meloun jde po poušti a potká kaktus. „Kam jdeš, meloune?“ „Na ples.“ „Vezmi mne s sebou!“ „To nejde, nejsi oholen!“

U

Farní rada

Zpráva z 5. zasedání Farní rady ze dne 09. 05. 2004

V neděli 9. května se již po páté sešla Farní rada.

Program jednání:

- **Vznik klubu pro mládež**

Za velkého přispění J. Macouna byla jedna místnost (učebna) na faře upravena (malování, nový koberec) jako klub pro mládež nebo pro kohokoliv, kdo by byl ochoten zde začít nějakou novou činnost (promítání videokazet, poslech audiokazet, čtení z písma). Bude zde zpřístupněna knihovna a časem také počítač. Probíhá zde již výuka náboženství pro děti. Přivítáme každý vhodný nápad pro využití těchto prostor.

- **Snídaně po dětské mši svaté**

Farní rada rozhodla, že znovu zavede společné snídaně po dětské mši sv. první neděli v měsíci. J. Škodová se zavázala, že zajistí v tento den vhodné podmínky pro uskutečnění snídaní a částečně i program (při špatném počasí promítání pohádek).

- **Závazek – zjistit zda jsou v naší farnosti ochotní spolupracovníci**

Všichni členové FR mají za úkol do příštího setkání zjistit zda jsou v naší farnosti spolubratři, kteří by byli ochotni se zapojit do života farnosti ně-

jakou službou pro ostatní farníky (např. věnovat část svého volného času práci s mládeží, nebo promítání filmů na faře atd.). Otec František rozpracuje vizi co by se v našich podmínkách dalo dělat.

• **Kartičky s dobou konání bohoslužeb...**

Trvá.

*Příští setkání FR se uskuteční **13. 06. 2004 v 18:30** na faře v Děčíně IV. Své připomínky, náměty, ... můžete předávat osobně jednotlivým členům farní rady, poslat e-mailem na faru (rkf.dc.podmokly@seznam.cz) nebo zaslat poštou (obálku označte napsím FARNÍ RADA). Nebojte se vyjádřit svůj názor. Děkujeme za váš zájem o dění ve farnosti a pomoc při jejím ožiování.*

Zapsala J. Škodová

U

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Jiří Málek	Místopředseda
Jaroslava Škodová	Zapisovatelka
Milada Altnerová	Člen
Lukáš Herich	Člen
Jindřich Macoun	Člen
Rudolf Sticha	Člen

U

Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2004	6. června	4. července	1. srpna	5. září
3. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	7. listopadu	5. prosince	

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:37	Dolní Žleb	14:55	16:23	17:17
Čertova Voda	13:18	14:47	Čertova Voda	15:00	16:28	17:22
Dolní Žleb	13:23	14:52	Děčín hlavní nádr.	15:10	16:38	17:32

Øekni te známým a pojei te s námi!

U

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2004	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	7 071 Kč	1 248 Kč	0 Kč	
Únor	10 456 Kč	2 481 Kč	4 000 Kč	Svatopetrský halěř
			3 100 Kč	Na církevní školství
Březen	6 630 Kč	1 318 Kč	2 000 Kč	Na uprchlíky
Duben	6 212 Kč	2 474 Kč	2 000 Kč	Na záchranu kostelů v naší diecézi
			1 000 Kč	Na Svatou Zemi
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	30 369 Kč	7 521 Kč	12 100 Kč	

U

Credo

... *V JEŽÍŠE KRISTA, SYNA JEHO JEDINÉHO* ...

(9. pokračování)

V evangeliu (L 3, 21-32) máme při křtu Páně připomenuto jasné Boží vyjádření: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“ Jenomže to, že je Ježíš Syn Boží, to je v jistém smyslu pouze opis skutečnosti. Nepohoršujte se nad tím, já hned vysvětlím proč to říkám. V pravém slova smyslu vztah otec - syn existuje na lidské rovině. Já jsem synem svého otce, v plném smyslu, to je jasné. Ovšem mluvit o Bohu jako o člověku, to už tak přesně nefunguje. Chceme-li vyjádřit vztah mezi Ježíšem Kristem a Bohem, pak to nejprůměřenější vyjádření je, když řekneme, že Ježíš je Syn Boží, ale musíme si uvědomit, že tím zřejmě nevystihujeme celou skutečnost, že je to zřejmě daleko víc, než co známe z mezilidských vztahů.

To také dál hned znamená, že nevystačíme pro tyto věci s běžnou představou biologickou. Jsem synem svých rodičů, protože jsem se jim narodil, jsem z jejich rodiny. Tohle tedy nestačí, protože tu jde o víc: o jedinečnost Ježíšovu. Musíme zase vyjít z věcí známých. Ježíš je Syn Boží a Ježíš je člověk. Začneme od toho lidství. To neustále zdůrazňuji, protože nevidíme-

li v Ježíši plně člověka, když v něm vidíme jenom Božího Syna, jenom Boha, pak se k jádru křesťanství nedobereme. Tam je třeba vidět toto obojí - zcela nezkráceně. Z Ježíšova lidství tedy nesmíme ubrat ani „fous“.

A tak tedy list Židům mluví o Ježíši, který přichází na svět jako člověk.

Žd 10, 5 - 10

„Oběti ani dary jsi nechtěl, ale dal jsi mi tělo“ (Žd 10, 5; citace Ž 40, 4-9).

To je vlastně jakési odmítnutí Starého zákona a nahrazení něčím novým. Oběti krvavé a nekrvavé - to byl vrcholný úkon starozákonní bohoslužby. A teď je tady řečeno: „Tohle Bůh nechtěl, tj. dals mi Bože tělo, stal jsem se člověkem.“ To, že se stal člověkem Ježíš, bylo víc, než všechny starozákonní oběti. Proč? Protože Ježíš říká: „Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli.“ Protože tento Ježíš, kterého vidíme jako člověka, svou celou osobnost nasadil a vydal všanc zcela jedním směrem: aby plnil Otcovu vůli. A tohle udělal způsobem zcela jedinečným. Nikdo z lidí, ani ten nej-nejnejhodnější, ten nej-nej-nejlepší neplní v tak absolutním rozsahu vůli Boží, jako Ježíš. A proto o něm můžeme říci, že je to Syn Boží, jenom on byl schopen se s Bohem, s Boží vůlí ztotožnit.

To, co říkám, je zase jenom část. Nesmíme vzbudit dojem, že Kristus byl tak dokonalým člověkem, že už proto ho pokládáme za Boha. V tomhle je nebezpečí špatného pochopení, kdybychom si řekli: „On to Pán Ježíš dělal tak dobře, že to tak žádný člověk nedokáže, a proto on musí být Boží.“

Ježíš, jako plně Boží, přichází na tento svět a tady plní Otcovu vůli, čili uskuteční přesně a právě to, co Bůh chtěl. To může udělat jenom ten, kdo je s Bohem zajedno. Proto o něm můžeme říci, že je Boží Syn, a sice jednorozený, protože toto Ježíšovo poslání je zcela jedinečné. V tom se mu nikdy nikdo nepřiblíží, to nijak nikdo takto nedělal. Nakonec je řečeno: „Tou vůlí jsme posvěceni, neboť Ježíš Kristus jednou provždy obětoval své tělo.“

Tím, že Ježíš splnil Otcovu vůli a splnil ji až k tomu obětování těla, až k tomu, že dal sebe samého, tím jsme my posvěceni. Tím jsme i my vytaženi do úrovně Boží.

Může se vám tento pohled, který nabízím, zdát velmi neobvyklý - nezvyklý. Neodmítejte ho kvůli tomu. Spíše si vezměte list Židům a tu 10. kapitolu znovu čtete a znovu o tom přemýšlejte. Je tu jedna věc, velice důležitá: abychom pochopili, že Boží vůle byla plně uskutečněna Ježíšem. Boží vůli můžeme poznat jenom na Ježíši Kristu. Jestliže se člověk snaží pochopit, jak Ježíš smýšlel, jednal, jaký byl jeho postoj, jak uspořádal svůj život, začne chápat, co to je Boží vůle. Boží vůle je skutečně Boží, nemůže to tedy být něco, co my Bohu vnucujeme. Je to něco, co my jen s velikou námahou

a po částech chápeme. Je to tedy most mezi člověkem - Ježíšem a Ježíšem - Synem Božím.

Jestliže se vám bude zdát, že se to do vašeho obzoru nevejde, že takto jste vůbec nikdy nepřemýšleli a že nemůžete na nic přijít, bez roztrpčenosti to odložte. Možná, že se k tomu po čase vrátíte, on člověk nikdy nepochopí nic naráz. Každý z nás myslí jinými cestami a není dobré hned odmítnout to, co se mu do jeho obzoru nebo systému uvažování nevejde. Je dobré to odložit a počkat na příhodný čas.

Credo podle P. A. Opatrného (pokračování příště)

U

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S. a dalších informátorů

F Varhany - Dosud bylo vybráno na naše varhany celkem 103 654 Kč, což činí 22,7 % ceny, za kterou byly varhany 29. září 2000 pořízeny (třímanuálové digitální varhany Viscount, typ Prestige II) a které byly posvěceny v neděli 1. října 2000 při dětské mši svaté. Již tedy spoříme 4. rok. Pokud bychom pokračovali stejným tempem, byly by splaceny někdy po roce 2016 a neřekl bych, že se bude ještě jednat o nové varhany, spíše budou moci farníci posoudit jejich dlouhodobou spolehlivost (za předpokladu, že farnost bude mít větší výdrž...). Protože ale ve farnosti je potřeba peněz i na jiném místě, rozhodlo se varhanní sbírku ukončit a založit novou. Naše snažení obrátíme směrem na renovaci renesančního oltáře v našem kostele. K dnešnímu dni bylo na tento účel vybráno 7 000 Kč...

F Založení Farního dětského filmového klubu Podmokly - Promítat se bude: 2., 9., 16. června, (vždy ve středu) od 17 hodin. Program: Noc mezi lvy, Jonáš a velryba; Příběh o Samaritánovi, Příběh o marnotratném synovi; Zrození, Ježíšovy zázraky.

F Ministrantský den litoměřické diecéze – Pro ministranty a ministrantky naší diecéze je opět připraven Ministrantský den. Bude se konat v sobotu 5. června 2004 v Teplicích. Začátek je v 9:30 na Zámeckém náměstí, předpokládaný konec v 16 hodin. S sebou ministrantské a sportovní oblečení a 10 Kč startovného. Bližší informace: P. Stanislav Jonášek, SDB; tel: 417 531 041 či 603 119 729; e-mail: Fara Teplice. Všichni jsou srdečně zváni!

F 5. setkání Kursu animátorů – se koná od pátku 11. do neděle 13. června v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích. Hlavní téma: Povolání ke službě. Přijede mezi nás otec biskup Josef Koukl.

U

Otcovství - prubířský kámen života

Józef Augustyn SJ - zkušený duchovní rádce a autor mnoha úspěšných knih. Narodil roku 1950 v polských Olpinách. V roce 1965 vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova, o 11 let později přijal kněžské svěcení. Po filozofických a teologických studiích v Polsku studoval spirituální teologii na Gregoriánské univerzitě v Římě. Přes dvacet let je činný jako animátor ignaciánských exercicií, je konzultantem Komise pro výchovu Polské biskupské konference a poradcem polského ministra školství. Dva roky pracoval v Radiu Vatikan, je šéfredaktorem čtvrtletníku Duchovní život. Přednáší na Vysoké škole filozoficko-pedagogické v Krakově, kde zároveň i žije. Je autorem několika desítek knih, z nichž přes 20 bylo přeloženo do češtiny.

K tématu otcovství mu vyšla v češtině malá knížka „O otcovství“ a nová kniha „Být otcem“. Více se o J. Augystynovi můžete dočíst v knižním rozhovoru „Oni nás stvořili“, nebo v rozhovoru pro Katolický týdeník.

Otcovství není moc populární téma. Jedná se ale o prubířský kámen celého rodinného života. Je totiž velmi snadné budit dojem hlubokého zralého mateřství, protože vztah dítěte k matce je velmi silný. Síla tohoto vztahu ale může být klamná: skutečný vztah, pravý a zdravý, totiž musí jít ruku v ruce s velikou svobodou. Pokud akcentujeme jen emocionální vazbu, anebo dokonce emocionální uspokojení, můžeme sami sebe snadno klamat.

dotaz: Dobrý den, co si myslíte, že je základním úkolem otce naučit svoje děti? A jak toho prakticky (a řekl bych jednoduše) dosahovat? Díky.

Poskytnout pocit bezpečí svým dětem a předat jim radost ze života. A ten úkol bude potom různý, jestli se je pro syna nebo pro dcerku. Pro syna by měl být otec silným vzorem totožnosti, dceři by měl předat především pozitivní obraz muže. Jak dceři tak synovi by měl ukázat správný způsob úsilí o vlastní život.

dotaz: Jistě máte zkušenosti ze své praxe s manželstvími, které právě „neklapou“. Co byste poradil člověku, který není právě ve svém manželství spokojen a naplněn, jak by měl být dobrým otcem svým dětem? Je to dosti náročné, když vztah neklape a chcete, aby to alespoň neodnesly ty děti.

Tím že jsme v kontaktu se svými dětmi nejsme vyvázáni z povinnosti snažit se o lepší vztah k životnímu partnerovi. Čím lepší bude manželský vztah obou rodičů tím méně výchovných problémů s dětmi.

dotaz: Jak si myslíte, že je dobré vyvážit přísnost, důslednost a ev. tresty s láskou a vlídností - abych dítě ani nedrtil, ale ani nerozmažlil, ev. nenechal rozmažlit od manželky, babičky apod.?

Ta otázka obsahuje celé umění otcovství. Na jedné straně otec má být autoritou, silnou oporou a rádcem v těžkých situacích a na druhé straně by měl být laskavý, vlídný, velice otevřený. Podmínkou je zbavit se strachu a pocitu ohrožení. A na druhé straně je potřeba překonat nezdravou mužskou ješitnost a hrdost. Strach působí, že je muž na jedné straně příliš tvrdý a nebo naopak příliš měkký. Umět vycítit co dítě potřebuje otci poradí, co v konkrétní situaci použít. Bud' něco rozhodně zakázat nebo přikázat, nebo projevit pochopení, laskavost. Otcovo chování určují potřeby dítěte.

dotaz: Jsem věřící, chodím s klukem, který věří jen z tradice. Mám obavy z toho, že když se vezmeme, neudržím víru v rodině a to je pro mne dost důležité. Jaký na to máte názor?

Nebojte se. Pokud je váš chlapec poctivý, tak i když nemanifestuje svoji víru, můžete mu důvěřovat. Vzájemná úcta je základem všeho. Tím, že vstupujete do manželství, nic neuzavíráte, naopak, všechno se otvírá. Proč byste tedy měla najednou přijít o svoji víru? Vážíte-li si dnes svojí víry, je to díky Boží milosti. Ta vás neopustí ani zítra. A pokud je vám něco drahé, bude to vzácné i vašim dětem a možná vlivem svědectví vaší víry změní časem i váš muž svůj postoj. Je třeba svěřit život Bohu a příliš se netrápit budoucností, protože „dnešní den“ má svých starostí dost.

ukázka z internetového rozhovoru J. Augustyna 13. 05. 2004

U

Některé životní problémy

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které nás někdy trápí. Zkuste si to vyzkoušet, pokud se bude jednat právě o ten váš problém.

R.S.

- **Vášně**
Ř 13, 14.
- **Chamtivost**
Lk 12, 15-31.
- **Nenávisť**
Mt 5, 43-48.
- **Nestřídmost**
Př 20, 1.

U

Mše svaté v okolí

Místo	Kdy		Poznámka
Libouchec	4. Ne v měsíci	16:00	kostel Tří Králů
Tisá	1. Ne v měsíci	16:00	kostel sv. Anny
Benešov n / Pl.	Ne	8:30	kostel Narození P. Marie

Vyučování náboženství na naší faře

den	od do	věk	vyučující
úterý	14:45-15:30	13 let	Marie Jirásková
středa	15:00-16:00	5-7 let	Andrea Krumpolcová
středa	15:00-16:00	10-14 let	Soňa Šenková
čtvrtek	15:00-16:00	10-14 let	Marie Jirásková

Slavnosti a svátky

LITURGIE

6.	6. Slavnost Nejsvětější Trojice
10.	6. Slavnost Těla a Krve Páně
18.	6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
24.	6. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
29.	6. Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů

Významné dny

1.	6. Mezinárodní den dětí
5.	6. Světový den životního prostředí
26.	6. Mezinárodní den boje proti narkomanii

Výroční dny biskupů

1.	6. Kard. Vlk	převzetí arcidiecéze (1991)
6.	6. Mons. Duka	jmenován biskupem (1998)
	Mons. Otčenášek	jmenován arcibiskupem (1998)
11.	6. Mons. Liška	biskupské svěcení (1988)
21.	6. Mons. Paďour	kněžské svěcení (1975)
22.	6. Mons. Duka	kněžské svěcení (1970)
23.	6. Kard. Vlk	kněžské svěcení (1968)
	Mons. Graubner	kněžské svěcení (1973)
	Mons. Herbst	kněžské svěcení (1973)
26.	6. Mons. Kajnek	kněžské svěcení (1976)
	Mons. Malý	kněžské svěcení (1976)
27.	6. Mons. Cikrle	kněžské svěcení (1976)
	Mons. Radkovský	kněžské svěcení (1970)
29.	6. Mons. Esterka	svátek

- Co znamená zkratka ČD na našich vlacích? - Čekám Dlouho.

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli ráno na faře - společná snídaně
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každá 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:00 do 19:00 - vzdělávací kroužek
- ◆ ve středu od 17:00 na faře - farní dětský filmový klub
- ◆ každou středu od 18:30 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý 1. pátek na faře v Jílovém od 19:00 - setkání farníků
- ◆ každý pátek od 15:30 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každá 2. a 4. sobota, kostel Bynov - setkání u kytary
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ◆ vyučování náboženství pro děti - středa v 17:45

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	06:45	
Úterý		17:00
Středa	06:45	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov *)

*) mše sv. 1., 3. a 5. So; bohoslužba slova 2. a 4. So.

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 27. 06. 2004, před 1. nedělí v červenci ☿

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 12 Kč)